

tvivler paa, at han vilde hævde den samme Betragtningssaaade, anvendt paa Hølbet Amt eller et lignende Amt. Man har ogsaa anført saadanne Grunde som, at man havde det grumme neimt i Kjøbenhavn med at gaa hen at vælge, og derfor behøvedes der ikke saamange Repræsentanter; ogsaa denne Betragtning har man gjort gjældende, og jeg frygter for, at den vil komme frem, naar man begynder paa den almindelige Omlægning. Jeg har derfor i det Hele ikke kunnet Andet end billige, at Sagen kom frem igjen, og jeg har ligeledes kunnet finde det rimeligt efter den Modstand, dens Fremme dengang mødte, at man har forsøgt en anden Maade at bringe den frem paa, og at man navnlig har valgt den Maade, man har gjort; hvad Enkelthederne, der ere bleven anførte med Hensyn til Lovforslaget, angaar, da skal jeg selvfølgelig ikke komme ind paa dem ved første Behandling; det er en Selvsølge, at gaar man overhovedet ind paa Synspunktet og vil underkaste Lovforslaget en Behandling, vil der upaatvivlelig paa mange Punkter vise sig, at der vil kunne gjøre sig ulige Meninger gjældende om, hvorvidt Udcastet har truffet det Rette, og der vil vist paa mange Punkter kunne indføres Forbedringer ved Hjælp af det lokale Rendskab, som her er tilstede. Jeg har forsaavidt udtalt det Meste af, hvad jeg havde at sige om dette Lovudkast for Dieblisset; men jeg vil gjerne tillade mig endnu at sige et Par Ord til om et andet Punkt, som ogsaa vedrører en Forandring af Valgloven — det fremkom dengang dette Lovforslag var paa Tale, hvilket først fandt Sted gennem to Blade. Det ene af disse Blade havde Lovudkastet ganske fuldstændigt nægtigt og korrekt, som det var; det havde aabenbart havt Leilighed til at se Lovudkastet, saaledes som det var, og jeg er enig med den høitagtede Indenrigsminister i at beklage, at noget Saadant er sket, og jeg kan ikke negte, at jeg ser en Tilidsættelse af dette Thing deri; thi vel var jo Lovudkastet, som om Fredagen stod i Bladet, allerede om Torsdagen sendt her til Folkethinget, men saa sent, at det ikke engang havde kunnet anmeldes for Folkethingets Medlemmer, at et saadant Lovforslag vilde fremkomme, endfise, at det skulde være fremlagt eller omdelt, og jeg finder derfor, at det er meget uheldigt, at Forslaget er blevet offentlig omtalt paa denne Maade. Der var imidlertid ogsaa et andet Blad, men det var ikke saa vel underrettet, det havde kun faaet Nyss om Sagen, og dette andet Blad havde faaet den Forestilling, at Lovudkastet foruden denne Omdeling af Valgtreksene tillige indeholdt andre Ting, nemlig Spørgsmaalet om en Forhøielse af eller en Forandring i Diæterne. Jeg maa nu sige, at, da jeg faaede dette, var det Noget, der forekom mig ikke at være uforsynligt; jeg fandt det troligt, at noget Saadant kunde være paa Bane, fordi jeg vidste, at der i saa Henseende hos adskillige Medlemmer, gjør sig den

Anskuelse gjældende, navnlig hos Medlemmer fra Landet, at der i Virkeligheden kunde være Anledning til en Forhøielse eller i alt Fald en Forandring i Diæterne saaledes som de ere fastsatte i Valgloven. (En Stemme: Der staar ikke Noget om det i Lovforslaget) Nei, det staar der heller ikke; det er ikke rigtigt, hvad der stod i Bladet; men jeg tror virkelig sket ikke, at det havde været saa urigtigt, om Regjeringen maaske samtidig havde havt sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt. Det er ganske vist, at Diæterne, som ere fastsatte for 25 Aar siden, kunne være noget utilstrækkelige for de Medlemmer, der ikke, som jeg og andre, ere bosatte i Kjøbenhavn. For disse sidste Medlemmers Vedkommende kunde jeg nok have ønsket, at man var bleven staaende ved det, som blev foreslaaet under Forhandlingen om Grundlovsforandringen i Landsthinget, nemlig Diætløshed for Medlemmerne i Kjøbenhavn; for Medlemmer fra Landet tror jeg derimod, at Diæterne med deres nuværende Størrelse vistnok kunne siges at være mindre tilstrækkelige, og at Ønsket om en Forhøielse ikke er ganske urimeligt; og det forekommer mig, at man tillige kunde benytte Leiligheden til at foretage en anden Forandring, nemlig en Forhøielse af Diæterne i den første Tid i Forbindelse med en Nedsættelse i den senere Tid, hvorved Statskassen i det Hele ikke kom til at lide noget Tab. Jeg siger ingenlunde dette, fordi jeg i mindste Maade vil gjøre mig til Organ for eller have Mastepi med den Tale, man undertiden hører om, at Noget skulde vilde forhale Rigsdagssamlingen af Hensyn til Diæterne; jeg har altid i de saa Tilfælde, jeg har hørt det, tilbagevist det som høist ubegrundet, idet jeg har forklaret Folk, at det allerede af den Grund var urimeligt, at Diæterne for Medlemmerne navnlig udenfor Kjøbenhavn ingenlunde var nogen Indtægtskilde; men desuagtet er det sandt, at man ikke kan negte — og det er Noget, som Erfaringen viser — at Arbejdet hurtige Fremme staar i noget Forhold til Spørgsmaalet om Diætløshed. Man ser f. Ex., at den tydske Rigsdag skynder sig overmaade meget, og der er diætløs, og der ligger aldeles ikke noget Krenkende eller Forklejnende deri, at Diæterne i de første Maanedere ere højere, i de senere lavere. Et øret Medlem her ved Siden af siger, at saa var det rimeligere at gjøre det til et aarligt Bederlag; men det lader sig af den Grund ikke gjøre, at det strider mod Grundloven, det Andet strider derimod ikke mod Grundloven, men angaar blot en Forandring i Valgloven. Jeg anfører dette, fordi jeg veed, at det er en Betragtning, som gjør sig gjældende hos adskillige Medlemmer her i Salen; og fordi det vedrører et Spørgsmaal, som ligesom det foreliggende vil være en Forandring i Valgloven. Forøvrigt skal jeg hverken udtale mig i den ene eller den anden Retning men kun henstille dette til Overveielse.